

POVINNOSTI KUPUJÍCÍHO Z KUPNÍ SMLOUVY, UJEDNÁNÍ V SOUVISLOSTI S KUPNÍ SMLOUVOU (podle obchodního zákoníku)

Kupující je povinen zaplatit za zboží kupní cenu a převzít dodané zboží v souladu se smlouvou.

K základním povinnostem kupujícího patří zaplatit dohodnutou kupní cenu.¹ Doba, kdy má být zaplacen za zboží dodané podle kupní smlouvy, bývá v praxi začasťe dohodnuta ve smlouvě. Není-li tomu tak, obsahuje obchodní zákoník příslušná pravidla.

Jestliže má být kupní cena placena při předání zboží nebo dokladů, je kupující povinen kupní cenu zaplatit v místě tohoto předání. Toto ustanovení obchodního zákoníku se mj. uplatní i ve spojení s dokumentárním inkasem.

Nevyplývá-li ze smlouvy něco jiného, je kupující povinen zaplatit kupní cenu, když prodávající v souladu se smlouvou a ustanoveními obchodního zákoníku umožní kupujícímu nakládat se zbožím nebo s doklady umožňujícími kupujícímu nakládat ze zbožím. Proávající může činit závislým předání zboží nebo dokladů na zaplacení kupní ceny.

U zboží, které podléhá rychlé zkáze nebo má zvláštním právním předpisem stanovenou časově omezenou minimální dobu trvanlivosti, anebo jehož použitelnost nebo jakost je biologicky omezena, je kupující povinen zaplatit kupní cenu do 30 dnů² (k úrokům z prodlení a dni splatnosti nebo lhůt splatnosti ceny viz § 369 a § 369a obchod. zák.).

Má-li prodávající podle smlouvy odeslat zboží, může tak učinit s podmínkou, že zboží nebo doklady umožňující nakládání se zbožím budou kupujícímu předány jen při zaplacení kupní ceny, ledaže tato podmínka je v rozporu se smluveným způsobem placení kupní ceny (ustanovení § 450 odst. 2 obchodního zákoníku).

V praxi se nepoužívá formální výklad tohoto ustanovení, tj. že toto ustanovení skutečně určuje splatnost, ale výklad se provádí tím způsobem, že zaplacení bude provedeno na výzvu prodávajícího. Je-li totiž odesláno zboží a současně odeslána faktura, bude zboží dříve v místě určení, než se po obdržení faktury vydá příkaz k úhradě, provede platba a peněžité prostředky budou připsány na účet prodávajícího. Do doby zaplacení by se však podle zákona nemělo zboží kupujícímu vydat. De lege ferenda bude třeba zvážít změnu tohoto ustanovení.³

Kupující není podle dalšího ustanovení obchodního zákoníku povinen zaplatit kupní cenu, dokud nemá možnost si zboží prohlédnout, ledaže dohodnutý způsob dodání zboží nebo placení kupní ceny by s tím byly v rozporu.

Kupující je přitom povinen učinit úkony, kterých je třeba podle smlouvy a ustanovení obchodního zákoníku k tomu, aby prodávající mohl dodat zboží. Dodané zboží je kupující povinen převzít, pokud ze smlouvy nebo z tohoto zákona nevyplývá, že jeho převzetí může odmítnout.

Jestliže má kupující podle smlouvy určit dodatečně formu, velikost nebo vlastnosti zboží tzv. odvolávkou, a neučiní tak ve smluvené lhůtě, a není-li lhůta smluvena, ve lhůtě

¹ Z judikatury: SR 3/1998 s. 60: Zaplacení kupní ceny – a tedy splnění závazku – kupujícím vůči prodávajícímu formou vystavení směnky musí mít podklad v uzavřené smlouvě (§ 334 ObchZ). Bez takového smluvního ujednání nelze považovat vystavení směnky za splnění závazku.

² Z judikatury: R 26/2005: Ustanovení § 450 odst. 1 věty první ObchZ upravuje vznik povinnosti kupujícího zaplatit kupní cenu a nikoli splatnost kupní ceny.

³ Z judikatury - NS 35 Odo 1183/2003, SoJ 7/05: I. Pro vznik povinnosti kupujícího zaplatit kupní cenu ve smyslu § 450 odst. 1 věty první obchodního zákoníku je rozhodující, zda mu prodávající v souladu se smlouvou a tímto zákonem umožnil nakládat se zbožím nebo s doklady umožňujícími kupujícímu nakládat se zbožím. II. Ustanovení § 450 odst. 1 věty první obchodního zákoníku upravuje vznik povinnosti kupujícího zaplatit kupní cenu a nikoli splatnost kupní ceny.

přiměřené po dojití žádosti prodávajícího, může je prodávající sám určit s přihlédnutím k potřebám kupujícího, pokud mu jsou známe. Tím nejsou dotčeny jiné nároky prodávajícího.

V případě, že prodávající provedl určení sám, musí oznámit podrobné údaje o tom kupujícímu a stanovit přiměřenou lhůtu, v níž může kupující sdělit prodávajícímu odchýlné určení. Jestliže kupující tak neučiní po dojití takového sdělení v určené lhůtě, je určení oznámené prodávajícím závazné.

Odvolávky se v praxi používají mj. při dodávkách kolekcí obuvi, oděvů apod. (u sjednaného množství párů obuvi podle vzorku se např. sdělí velikosti párů nebo barevné provedení dílčích částí plnění v závislosti na výsledcích předchozího prodeje).

Bylo-li smlouveno zajištění závazku zaplatit kupní cenu (může být např. dohodnuto, že kupující předloží prohlášení ručitele, či bude poskytnuta bankovní záruka), je kupující povinen ve smlouvené době, jinak včas před dobou sjednanou pro dodání zboží, předat prodávajícímu doklady prokazující, že zaplacení kupní ceny bylo zajištěno v souladu se smlouvou. Nesplní-li kupující tuto povinnost, může prodávající odepřít dodání zboží do doby předání těchto dokladů. Jestliže kupující nezajistí zaplacení kupní ceny v dodatečně přiměřené lhůtě stanovené prodávajícím, může prodávající od smlouvy odstoupit.

Obecně je oprávněný požadavek prodávajícího, aby kupující zaplatil kupní cenu, převzal zboží a splnil jiné své povinnosti. To neplatí, když prodávající uplatnil právo z porušení smlouvy, které je neslučitelné s tímto požadavkem.

Kupní cena je podstatnou částí kupní smlouvy. Kupující je povinen zaplatit dohodnutou kupní cenu. Není-li cena ve smlouvě dohodnuta a není-li stanoven ani způsob jejího určení a jestliže smlouva vznikla v souladu se zněním ustanovení § 409 odst. 2 obchodního zákoníku, pak může prodávající požadovat zaplacení kupní ceny, za kterou se prodávalo obvykle takové nebo srovnatelné zboží v době uzavření smlouvy za smluvních podmínek obdobných obsahu dané smlouvy.

Je-li kupní cena stanovena podle váhy zboží, je v pochybnostech rozhodující jeho čistá váha. Cenu lze sjednat s cenovou i - podle našeho názoru - měnovou doložkou.

Cenu je možno dohodnout jako pevnou. V tomto případě náš právní řád nezohledňuje případný pohyb cenových hladin.

Lze však sjednat cenovou doložku obecnou (podle § 473 obchodního zákoníku), anebo raději "konkrétní cenovou doložku". Posléze uvedená cenová doložka stanoví rozhodující vstupy (subdodávky) zboží, jejich procentní podíl na ceně, uvádí výrobce (dodavatele) vstupů a jednotkové ceny v době uzavření smlouvy. Přitom se např. dohodne, že se cena zboží změní poměrně podle cen, za které budou dodávat výrobci v době plnění.

K cenové doložce lze sjednat i limit (nejvýše o kolik procent se cena zvýší) a případně i ujednání, jak se budou smluvní strany podílet na úhradě rozpracované výroby a jak využijí tyto dílčí výstupy pro případ, že po použití cenové doložky bude cena vyšší než limit a kupující využije právo odstoupit od smlouvy.

Je-li stanoven způsob určení ceny, např. odkazem na použití kalkulačního vzorce, musí být dohodnut způsob známý v době uzavření smlouvy. Pokud by se totiž podle našeho názoru dohodlo, že se cena stanoví podle vzorce, který bude teprve zpracován (což se v praxi velmi často děje), nepůjde o dohodnutý způsob stanovení ceny, ale pouze o dohodnutý "způsob, jakým způsobem" se cena stanoví. I tak však zřejmě smlouva vznikne, neboť z tohoto ujednání vyplývá vůle stran uzavřít smlouvu i bez určení kupní ceny.

Jak je výše uvedeno, smlouva vznikne též, pokud i z jednání o uzavření smlouvy vyplývá vůle stran uzavřít ji i bez dohody o ceně. V praxi se často stává, že z jednání nic takového nevyplývá, pak kupní smlouva nevznikla (jde o obdobný případ jako při absenci ujednání o převodu vlastnického práva - viz výše).

Speciální, dílčím způsobem odlišnou úpravu o ceně obsahuje zákon o cenných papírech u smlouvy o převodu cenných papírů.

Ceny jsou dnes zásadně cenami smluvními (volnými), kromě výjimek, kde jejich sjednávání podléhá příslušným předpisům.

"Ačkoliv však tvorba cen na základě dohody kontrahujících subjektů je základním principem tržního mechanismu a má vytvářet zdravé soutěžní prostředí, nelze ji chápat tak, že by zásady poctivého obchodního styku ... připouštěly naprostou nekontrolovatelnou volnost při tvorbě a uplatňování cen v obchodních závazkových vztazích."⁴ Nelze sjednat tzv. "divoké ceny", tj. ceny sjednané často s využitím monopolního nebo dominantního postavení na trhu tak, že výrazně překračují obvyklé náklady a únosnou míru zisku.⁵

Nebezpečí škody na zboží

Přesná znalost toho, kdo kdy nese nebezpečí škody na věci, je velmi potřebná. Ten, kdo v daném okamžiku nese škodu na věci, podstupuje totiž rizika ztráty, zničení či poškození věci. I zde je možno využít široké smluvní volnosti, kterou zákon dává.

Nebezpečí škody na zboží v rámci kupní smlouvy (srov. též § 368 odst. 2 obchodního zákoníku) podle dispozitivního ustanovení § 455 obchodního zákoníku **přechází obecně na kupujícího v době, kdy převezme zboží od prodávajícího, nebo jestliže tak neučiní včas, v době, kdy mu prodávající umožní nakládat se zbožím a kupující poruší smlouvu tím, že zboží nepřevzme.**

Přechod nebezpečí škody na zboží, jestliže je prodávající povinen podle smlouvy předat zboží dopravci, řeší ustanovení § 457 obchodního zákoníku. Ustanovení § 458 obchodního zákoníku řeší kogentně přechod nebezpečí škody na zboží určeném podle druhu.

I zde je možno využít široké smluvní volnosti, kterou zákon dává. Strany si mohou okamžik přechodu nebezpečí škody na zboží sjednat na dřívější nebo pozdější dobu, což však platí obecně jen u zboží jednotlivě určeného. U zboží určeného podle druhu nemůže nebezpečí škody na zboží na kupujícího přejít podle kogentního ustanovení § 459 obchodního zákoníku dříve, než je toto zboží dostatečně oddělené a odlišené od jiného zboží téhož druhu.

Podle kogentního ustanovení § 458 obchodního zákoníku nebezpečí škody na zboží určeném podle druhu a kupujícím nepřevzatém nepřechází na kupujícího, dokud zboží není jasně vyznačeno pro účel smlouvy označením na zboží nebo přepravními doklady, či určeno ve zprávě zaslané kupujícímu nebo jinak vymezeno.

Přitom stanoví dispozitivní ustanovení § 456 obchodního zákoníku, že má-li kupující převzít zboží od jiné osoby než je prodávající, přechází nebezpečí škody na zboží na kupujícího v době stanovené pro dodání zboží, jestliže v této době bylo kupujícímu umožněno nakládat se zbožím a o této možnosti kupující věděl. Je-li kupujícímu umožněno nakládat se zbožím nebo dozví-li se o této možnosti teprve později, přechází nebezpečí v době, kdy má tuto možnost a dozví se o ní.

V následujícím ustanovení § 457 pak obchodní zákoník upravuje **otázky přechodu nebezpečí škody na zboží pro případy, kdy se zboží odesílá.**

Počítá se zde se dvěma základními možnostmi:

1. situace, kdy je prodávající povinen podle smlouvy předat zboží dopravci v určitém místě pro přepravu zboží kupujícímu. Tehdy přechází na kupujícího nebezpečí škody na zboží jeho předáním dopravci v tomto místě.
2. řešení, kdy smlouva zahrnuje povinnost prodávajícího odeslat zboží, avšak prodávající není povinen předat zboží dopravci v určitém místě. Tehdy přechází nebezpečí škody na zboží na kupujícího, když je zboží předáno prvnímu dopravci pro přepravu do místa určení.

⁴ Vích, J.: Jen oprávněné náklady a zisk, Ekonom č. 19/1997, s. 56.

⁵ Tamtéž.

Skutečnost, že prodávající nakládá s doklady vztahujícími se k přepravovanému zboží, nemá vliv na přechod nebezpečí škody na zboží.

Stranou pozornosti zákonodárce nezůstalo ani řešení **přechodu nebezpečí škody na zboží, které je v době uzavření smlouvy již přepravováno. I zde přechází nebezpečí škody na zboží jeho předáním prvním dopravci.**

Jestliže však prodávající při uzavření smlouvy věděl nebo s přihlédnutím ke všem okolnostem měl vědět, že již došlo ke škodě na zboží, nese tuto škodu prodávající (§ 460 obchodního zákoníku).

Poslední ustanovení obchodního zákoníku (§ 461 obchodního zákoníku) v oddílu pod společným nadpisem Nebezpečí škody na zboží se zabývá vztahem přechodu nebezpečí škody k povinnosti zaplatit kupní cenu. Škoda na zboží, jež vznikla po přechodu jejího nebezpečí na kupujícího, nemá vliv na jeho povinnost zaplatit kupní cenu, ledaže ke škodě na zboží došlo v důsledku porušení povinnosti prodávajícího.

Účinky podle § 461 odst. 1 však nenastanou, jestliže kupující využil svého práva požadovat dodání náhradního zboží nebo práva odstoupit od smlouvy (§ 461 odst. 2 obchodního zákoníku).

Uchování zboží

Jestliže je kupující v prodlení s převzetím zboží nebo se zaplacením kupní ceny v případech, kdy dodání zboží a zaplacení kupní ceny se má uskutečnit současně, a **prodávající má zboží u sebe nebo s ním může jinak nakládat, musí prodávající učinit opatření přiměřená okolnostem k uchování zboží.** Prodávající je oprávněn zboží zadržovat, dokud mu kupující neuhradí přiměřené náklady, jež při tom prodávajícímu vznikly (§ 462 obchodního zákoníku).

Pokud se stane případ, že kupující převzal zboží a zamýšlí je odmítnout, je povinen učinit opatření přiměřená okolnostem k uchování zboží kupující. Dokud pak prodávající neuhradí přiměřené náklady, které při tom kupujícímu vznikly, je kupující oprávněn zadržovat zboží, jež má být vráceno prodávajícímu (§ 463 obchodního zákoníku).

V situaci vzniklé po dopravení zboží do místa určení, kdy má kupující možnost se zbožím nakládat a uplatní právo je odmítnout, je povinen převzít zboží a mít je u sebe na účet prodávajícího, může-li tak učinit bez zaplacení kupní ceny a bez nepřiměřených obtíží a výloh. Tato povinnost kupujícímu však nevzniká, jestliže v místě určení je přítomen prodávající (má-li tam např. prodávající svoji organizační jednotku) nebo osoba, kterou prodávající pověřil péčí o zboží. Při převzetí zboží kupující se řídí jeho práva a povinnosti podle § 463 obchodního zákoníku.

Uvedené povinnosti (podle § 462 až 464 obchodního zákoníku) může povinná strana splnit i uložením zboží ve skladišti třetí osoby (např. ve skladišti dopravce) na účet druhé strany a může požadovat úhradu přiměřených nákladů, které jí při tom vznikly.

Strana, která je v prodlení s převzetím nebo se zpětným převzetím zboží nebo s placením kupní ceny, jež má být uskutečněno při převzetí zboží, nebo s placením nákladů spojených s plněním povinností podle § 462 až 464 obchodního zákoníku, může být vyzvána ke splnění této povinnosti. Druhá strana je oprávněna ve výzvě k převzetí zboží stanovit k tomu přiměřenou lhůtu a po jejím marném uplynutí zboží prodat vhodným způsobem. Před tímto prodejem je však povinna upozornit stranu, která je v prodlení, na úmysl zboží prodat. Tento úmysl lze sdělit i při stanovení lhůty k převzetí.

Podléhá-li zboží rychlé zkáze (např. u potravin), nebo jsou-li s jeho uchováním spojeny nepřiměřené náklady (např. tam, kde je třeba využít jen klimatizovaného prostředí), strana, která má povinnosti podle § 462 až 464 obchodního zákoníku, musí učinit přiměřené opatření k jeho prodeji, a pokud je to možné, druhou stranu o zamýšleném prodeji vyzvat.

Přitom strana, která zboží prodala, je oprávněna ponechat si z výtěžku prodeje částku odpovídající přiměřeným nákladům, spojeným s plněním povinností podle § 462 až 464 obchodního zákoníku a s prodejem zboží. Zbytek získaného výtěžku je povinna druhé straně bez zbytečného odkladu uhradit.

Zvláštní ustanovení o náhradě škody

Ustanovení § 469 obchodního zákoníku určuje, že jestliže některá strana v souladu s obchodním zákoníkem odstoupila od smlouvy a v přiměřené době od odstoupení přiměřeným způsobem kupující uskutečnil náhradní koupi nebo prodávající náhradní prodej zboží, na něž se odstoupení od smlouvy vztahovalo, **nárok na náhradu škody vzniklý podle obchodního zákoníku zahrnuje rozdíl mezi kupní cenou, jež měla být placena na základě smlouvy, a cenou dohodnutou v náhradním obchodě.** Při určení tohoto rozdílu se přihlédne k obsahu smlouvy. Nárok na náhradu zbylé škody tím není dotčen.

V případech, na něž se nevztahuje § 469, zahrnuje nárok na náhradu škody strany, která odstoupila od smlouvy týkající se zboží s běžnou cenou, rozdíl mezi kupní cenou, jež má být placena na základě smlouvy, a běžnou cenou dosahovanou u zboží téhož druhu a téže nebo srovnatelné jakosti za obdobných smluvních podmínek. Nárok na náhradu zbylé škody tím není dotčen.

Rozhodující jsou ceny dosahované v době odstoupení od smlouvy; jestliže však zboží bylo převzato před odstoupením od smlouvy, jsou rozhodující běžné ceny dosahované v době tohoto převzetí.

Přepravní dispozice

Touto otázkou se obchodní zákoník nezabývá, jde však o ujednání, které obsahuje značná část smluv a jeho vhodné nebo nevhodné uvedení může rozhodujícím způsobem ovlivnit "osud" zboží. **Přepravní dispozice určují příjemce zboží, způsob dopravy** (např. vagonovými zásilkami Českých drah) a místo určení dodávky zboží.

U označení příjemce doporučujeme uvádět jen jedno označení obce shodující se s místem určení dodávky zboží, abychom snížili možnosti dopravy zásilky na nesprávné místo.

Místo určení je zpravidla označeno sídlem příjemce, popř. označením jeho organizační jednotky. Může však být i jiné, např. název a místo stavby.

Ujednání v souvislosti s kupní smlouvou

Koupě na zkoušku

Koupě na zkoušku vzniká uzavřením kupní smlouvy s podmínkou, že kupující do uplynutí zkušební doby zboží schválí. Není-li ve smlouvě zkušební doba stanovena, má se za to, že činí tři měsíce od uzavření smlouvy.

Nepřevzal-li kupující zboží, má podmínka povahu podmínky odkládací, a tato podmínka se považuje za zmařenou, jestliže kupující nesdělí prodávajícímu ve zkušební době, že zboží schvaluje. Převzal-li kupující zboží, má podmínka povahu podmínky rozvazovací a platí, že kupující zboží schválil, jestliže je písemně neodmítne ve zkušební době.

Kupující nemá právo zboží odmítnout, jestliže nemůže zboží vrátit ve stavu, v jakém je převzal.

Kromě koupě na zkoušku je pak možno sjednat i koupi po zkoušce, koupi podle zkoušky, koupi s výhradou výměny, lze sjednat právo zpětné koupě a právo zpětného prodeje, výhradu lepšího kupce, předkupní právo, opční právo apod. Lze plně využít smluvní volnosti.

Cenová doložka

V tuzemsku lze využít i dalších smluvních ujednání, typických jinak pro závazkové vztahy v mezinárodním obchodě, budou-li v souladu se zásadou poctivého obchodního styku. Může se např. i sjednat přepočít měn, je-li cena ve smlouvě uvedena v Kč (korunách českých) a dohodnuto např., že se má platit v Sk (slovenských korunách) či jiné měně.

Cenová doložka, která může být sjednána různým způsobem (jak jsme již upozornili v textu o sjednávání ceny), **má zabránit nepříznivým důsledkům zvyšování cen subdodávek při jinak pevné ceně finálního zboží.** Jestliže strany dohodnou při určení ceny, že její výše má být dodatečně upravena s přihlédnutím k výrobním nákladům, a neurčí-li, které složky výrobních nákladů jsou rozhodné, mění se kupní cena v poměru k cenovým změnám hlavních surovin potřebných k výrobě prodávaného zboží (obecná cenová doložka).

Neurčí-li strany ve smlouvě, která doba je rozhodující pro posuzování cenových změn, přihlíží se k cenám v době uzavření smlouvy a v době, kdy měl prodávající zboží dodat. Má-li se dodání zboží uskutečnit během určité lhůty, je rozhodná doba skutečného včasného plnění, jinak konec této lhůty.

Je-li prodávající v prodlení s dodáním zboží, a v době skutečného dodání jsou ceny u rozhodných složek výrobních nákladů nižší než ceny v době uvedené výše, přihlíží se k těmto nižším cenám.

Práva a povinnosti stran z doložky zanikají, jestliže oprávněná strana svá práva neuplatní u druhé strany bez zbytečného odkladu po dodání zboží. Uplynutím lhůty "bez zbytečného odkladu" práva zanikají, jde tedy o lhůtu prekluzivní.

Měnová doložka

Po našem soudu **lze také mezi tuzemskými subjekty dohodnout měnovou doložku** (která je zařazena v hlavě III třetí části obchodního zákoníku). Zejména strojírenské a elektrotechnické zboží totiž postupně připomíná stavebnice při použití komponentů vyráběných v řadě zemí světa a ceny tuzemských dodávek mohou být závislé i na kursu cizích měn.

Stanoví-li smlouva, že cena nebo jiný peněžitý závazek se rozumí při určitém kursu měny, v níž má být závazek plněn (zajišťovaná měna), ve vztahu k určité jiné měně (zajišťující měna), a dojde-li po uzavření smlouvy ke změně kursovního poměru obou měn, je dlužník povinen zaplatit částku sníženou nebo zvýšenou tak, aby částka v zajišťující měně zůstala nezměněná.

Resumé

Kupující je povinen zaplatit za zboží kupní cenu a převzít dodané zboží v souladu se smlouvou. K základním povinnostem kupujícího patří zaplatit dohodnutou kupní cenu. Doba, kdy má být zaplacen za zboží dodané podle kupní smlouvy, bývá v praxi začasťe dohodnuta ve smlouvě. Není-li tomu tak, obsahuje obchodní zákoník příslušná pravidla. Jestliže má být kupní cena placena při předání zboží nebo dokladů, je kupující povinen kupní cenu zaplatit v místě tohoto předání. Toto ustanovení obchodního zákoníku se mj. uplatní i ve spojení s dokumentárním inkasem. Nevyplývá-li ze smlouvy něco jiného, je kupující povinen zaplatit kupní cenu, když prodávající v souladu se smlouvou a ustanoveními obchodního zákoníku umožní kupujícímu nakládat se zbožím nebo s doklady umožňujícími kupujícímu nakládat se zbožím. Proávající může činit závislým předání zboží nebo dokladů na zaplacení kupní ceny.

Klíčová slova

Obchodní zákoník, kupní smlouva, povinnosti kupujícího, koupě na zkoušku, cenová dološka, měnová dološka

Duties of a Buyer resulting from the Contract of Purchase, Agreement in connection with the Contract of Purchase (according to the Commercial Code)

Résumé

A buyer is obliged to pay a purchase price and to take over delivered goods according to the contract. A payment of the agreed purchase price belongs to the essential duties of the buyer. Practically, time of payment on the delivered goods is often agreed in the contract. If this is not true, then the Commercial Code harbours relevant rules. If the purchase price should be payed at the time of goods's or documentation's delivery, the buyer is obliged to pay the purchase price at this delivery place. This provision of the Commercial Code applies (among others) in connection with a documentary collection too. Unless anything else results from the contract, the buyer is obliged to pay the purchase price when a seller (conformable with the contract and the provision of the Commercial Code) enables the buyer to handle the goods or the documentation which enables the buyer to handle the goods. The seller can make dependent the handover of goods or documentation upon the payment of the purchase price.

Key Words

The Commercial Code, Contract of Purchase, Duties of a Buyer, Purchase on Trial, Price Clause, Currency Clause

Kontaktní údaje autora

doc. JUDr. Karel Marek, CSc.
katedra obchodního práva PrF MU
Veveří 70, 611 80 Brno
E-mail: kmarek@law.muni.cz
www.law.muni.cz